

Warwick RockBass Infinity 4

Veelzijdig en sierlijk

De Warwick Infinity bestaat dit jaar 20 jaar en het is – zeker met f-gaten – een van de meest sierlijke ontwerpen van de Duitse bouwer. Een halfholle Duitse versie met een doorlopende hals kost een fortuin, dus we vroegen ons af of we ook tevreden kunnen zijn met een exemplaar uit de RockBass-lijn.

Uiterlijk is smaak, maar wat ons betreft is de Infinity Warwicks sierlijkste model, zeker met f-gaten. Deze RockBas-versie mag er echter ook zijn, met een rood-elzen body en een esdoorn top die niet op maar in de body ligt. Het is boetiek maar niet té boetiek. Wat direct opvalt is de enorm lange hals, die bij de 24e (!) en laatste fret de body bereikt. Iedere fret is dus makkelijk bereikbaar en Warwick had er – net als bij de Buzzard – makkelijk 26 frets op kunnen plaatsen. De mensuur is gewoon 34", net als een standaard Fender. De wengé toets lijkt haast gele nerven te hebben, wat een mooi evenwicht geeft met de kleur van de top. Zoals alle Warwicks heeft ook deze een Just-a-Nut, een afstelbare topkam. Waarom heeft ieder merk dit niet?

Deze lange hals heeft één nadeel: terwijl de bandknop bij 90% van de bassen boven de 12e fret is gepositioneerd, zit de bandknop van de Infinity een paar frets naar achter. De bas hangt nog steeds perfect in balans, maar als je een gemiddelde Fender gewend bent en je kijkt naar beneden, dan lijkt alles een beetje naar links te zijn verplaatst. Als Thunderbird-speler ben ik daar aan gewend en voor mij is de oplossing om de bas iets meer 'op de heup' te dragen dan recht voor me.

Ook opvallend is de kont van de bas, die doet denken aan die van een Alembic of een Jaydee. De bas staat mooi stabiel op beide billen en het staartstuk van de brug volgt de curve. De hals loopt ver in de body door, het lijkt bijna een verborgen neck-through, maar het is toch echt geschroefd. Waar de hals eindigt beginnen de elementen. Meestal noemt Warwick deze configuratie Jazzman, omdat het een – soms schuin geplaatst - Jazz-halselement combineert met een Music Man-brugelement. Om het visueel in evenwicht te houden, heeft het halselement dezelfde grote elementpolen als de dikke broer bij de brug.

Dikke humbucker

Qua knoppenwinkel en elektronica is het typisch Warwick: we hebben een volumeknop, een elementbalansknop en een 2-bands EQ. Een actieve regeling voor meer of minder hoog en laag dus. De minischakelaar is het verborgen wapen: hiermee schakel je het MM-element van enkelspoels naar parallel of in serie. In enkelspoelsmodus kun je de bas dus (ongeveer) als een Jazz Bass gebruiken, terwijl de dikke humbucker in parallelle modus wat strakker klinkt en in seriële modus wat ronder.

Mede door de strakke hals hebben zo goed als alle Warwicks een agressief randje. Deze bas is in het geheel echter iets milder en een setje nikkel snaren zullen hem nog wat klassieker laten klinken. Het halselement en het brugxemplaar in enkelspoelspositie geven een prima J-sound, in zowel hals-, brug- als gecombineerde positie, die echter meer seventies dan sixties is. Wat feller dus en slappen gaat prima... als je een betere slapper bent dan ik! Het kan aan de lange hals en de snaren liggen, maar het MM-element in serie geeft een wat ruiger geluid dan de 2011 Music Man StingRay die we er naast legden, hoewel de twee dicht bij elkaar zitten. Met deze stand is de bas op zijn warmst en kun je in iedere rockband terecht. In parallelle modus is het geheel iets tammer, wat wellicht wat beter met effecten zou kunnen werken. Het is een smaakkwestie, maar bij mij gaat de schakelaar meestal in de serie-stand. Het halselement erbij gedraaid zorgt voor wat natuurlijke compressie.

Voordat we aan de conclusie beginnen nog even wat 'pros' en 'cons'. Een RockBass van Warwick wordt standaard geleverd met onder meer straplocks en een prima gigbag en de elementen en hardware wijken niet af van de Duitse modellen. Top dus. De afwerking van de frets is subliem ook al is de rand van de toets wat recht. Dat was even wennen na het spelen op een meer vintage bas met gerolde randen. Het gat voor de hals had ietsje strakker gemogen en als je de ultradunne lak van de dure Warwick-bassen gewend bent, lijkt de laklaag van onze Infinity erg dik. Verder niets dan pluimen voor de bouwkwaleiteit.

Conclusie

Sommige Warwicks zijn ons te klein, sommige te 'metal', waarbij de Streamer het meest normaal is. Wil je het ietsje luxer en chiquer en wil je graag veel frets kunnen bereiken, dan is de Infinity een goede keus. Het uiterlijk van een bas is natuurlijk altijd doorslaggevend: het grijpt je of het grijpt je niet. Qua elementconfiguratie is deze bas – samen met

de \$\$-modellen met twee MM-humbuckers – zeer veelzijdig. Een echt P-geluid kreeg ik er lastig uit, maar van een lekker fel Jazz-bruggeluid, tot de typische Music Man-sound: je redt het! Met de prima toonregeling en de parallelstand van de humbucker krijg je warme geluiden voor pop of soul en als je wat langer met de bas speelt gaat alles intuïtief en snel. ●

Warwick RockBass Infinity 4

Kleur: naturel of zwart

Lak: polyester

Body: rood-elzen met esdoorn

Hals: esdoorn, geschroefd

Toets: wengé

Frets: 24, medium, extra hard

Elementen: MEC J + MEC MM

Brug: Warwick 2-delig

Regelaars: 2-bands EQ, mastervolume,

elementbalans,

Electronica: actief, schakelaar serie/parallel/

enkelspoels

Stemmechanieken: Warwick

Mensuur: 34 inch

Breedte bij topkam: 38,5 mm

Land van herkomst: China

Linkshandig: nee

Extra: geleverd met gigbag, gereedschap en

straplocks

Adviesprijs: € 1049,- (vijsnaar + € 50,-), fretloos

zelfde prijzen

www.warwick.de

